

Sygn. akt V Ka 368/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Koszalinie V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Renata Rzepecka-Gawrysiak

Protokolant: Milena Kulczyk

przy udziale Prokuratora Prok. Okręgowej w K. M. S. i przedstawiciela Urzędu Skarbowego w D. P. R.

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2017 r. sprawy

A. Ł.

oskarżonego z art. 56§4 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim

z dnia 2 marca 2017 roku sygn. akt II W 661/16

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Drawsku Pomorskim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt: V Ka 368/17

UZASADNIENIE

A. Ł. został obwiniony o to, że:

będąc podatnikiem dochodowego od osób fizycznych nie złożył w Urzędzie Skarbowym w D. P.. w terminie do 30 kwietnia 2015 roku zeznania podatkowego PIT- 36L za 2014 rok, **tj. o wykroczenie skarbowe z art. 56 § 4 k.k.s.**

Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim wyrokiem z dnia 02 marca 2017r. sygn. akt II W 661/16:

I. uznał obwinionego A. Ł. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. wykroczenia skarbowego z art. 56 § 4 k.k.s. i za to na podstawie art. 56 § 4 k.k.s. w zw. z art. 47 § 1 k.k.s. i art. 48 § 1 i 4 k.k.s. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 3.000 (trzech tysięcy złotych) zł;

II. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 300 (trzystu złotych) zł.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego.

Obrońca oskarżonego zaskarżył powyższy wyrok w całości.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

a. obrazę prawa materialnego - w postaci naruszenia art. 56 § 4 KKS - polegającą na niewskazaniu w sposób ścisły w punkcie I. jakiego to konkretnie wykroczenia dopuścił się obwiniony i jakie ewentualne znamiona czynu w ocenie Sądu zrealizował;

w przypadku zaś nieuwzględnienia powyższego zarzutu:

b. błąd w ustaleniach faktycznych, które stanowiły podstawę wydanego orzeczenia i miały wpływ na jego treść, a nadto doprowadziły do obrazu art. 173 § 1 KKS - polegające na:

- nieuzasadnionym przyjęciu, że nie udało się ustalić miejsca pobytu podejrzanego, obwinionego w kraju - co rzekomo uzasadniało zastosowanie postępowania w stosunku do nieobecnych - w sytuacji, gdy nie było przeszkód do prowadzenia postępowania, obwiniony miał obrońcą, a jego miejsce pobytu było znane;
- nieuzasadnionym przyjęciu, że zachowanie obwinionego doprowadziło choćby do narażenia należności podatkowej na uszczuplenie - gdzie taka sytuacja nie miała miejsca i nie doszło nawet do narażenia podatku na uszczuplenie;
- wadliwym przyjęciu i określeniu jaką deklarację obwiniony winien był złożyć - w treści dyspozytywnej wyroku brak jest odniesienia do znamion czynu, rodzaju deklaracji, zaś w uzasadnieniu Sąd posługuje się zarówno numerem zeznania PIT-36 oraz PIT-36L - gdzie nie są to tożsame zeznania.

Mając na uwadze powyższe zarzuty - wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie obwinionego, ewentualnie zaś o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania, a względnie przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesiona apelacja obrońcy spowodowała konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Zaskarżony wyrok podlega uchyleniu niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia, ponieważ w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza wskazana w art. 439 § 1 pkt 10 kpk- tj. obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy.

W przedmiotowej sprawie postępowanie toczyło się w trybie art. 173 § 1 kks tj. w stosunku do nieobecnych (przepisy art. 174 – 177 kks). Zgodnie z przepisem art. 176 § 1 kks -w postępowaniu tym nieobecnemu oskarżonemu wyznacza się obrońcę z urzędu, a udział obrońcy jest obowiązkowy także w postępowaniu odwoławczym. Oznacza to, iż udział obrońcy jest obowiązkowy w całym postępowaniu, a więc również przed sądem pierwszej instancji.

Oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z wyboru, nie zachodziła zatem konieczność wyznaczenia obrońcy z urzędu.

Z akt sprawy – protokołu rozprawy z dnia 02 marca 2017r. wynika, że w rozprawie tej nie brał udziału oskarżony , jak również jego obrońca. Doszło zatem do uchybienia w postaci bezwzględnej przyczyny odwoławczej ponieważ sąd procedował pomimo, iż obrońca nie brał udziału w rozprawie, w której jego udział był obowiązkowy (art. 176 § 1 kks). Tryb postępowania w stosunku do nieobecnych wymaga, aby oskarżony miał zapewnione należyte, profesjonalne przedstawicielstwo, celem obrony jego praw.

Z tej przyczyny Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 439 § 1 kpk uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Drawsku Pomorskim do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd orzekający zwróci uwagę na konieczność obecności obrońcy oskarżonego, o ile postępowanie będzie toczyć się ponownie w trybie art. 174-177 kks.

Zauważyć należy na marginesie, wbrew twierdzeniom obrońcy, że postępowanie w sprawie toczyło się prawidłowo jako postępowanie w stosunku do nieobecnych. Na etapie postępowania przygotowawczego nie można było ustalić miejsca pobytu oskarżonego w kraju, który nie przebywał w znanym miejscu zamieszkania, nie odbierał korespondencji, ani telefonów. Żona oskarżonego podała, że nie wie gdzie przebywa oskarżony. Poszukiwania oskarżonego pod znanymi adresami nie dały rezultatów. Nadto w toku całego postępowania oskarżony nie stawiał się na wezwanie prowadzącego postępowanie skarbowe. Charakteru tego postępowania nie zmienia fakt, że oskarżony wyznaczył obrońcę z wyboru, gdyż obecność obrońcy (czy to z wyboru, czy z urzędu) jest obowiązkowa w tym postępowaniu w celu reprezentowania interesów nieobecnego oskarżonego.